

derfor, man gør klogt i ikke at tro paa, at Løsningen ligger deri at bygge Diger ved Ringkøbing Fjords Kyster. Den ligger alene deri at bygge en Sluse ved Hvide Sande eller, om man vil, et andet Sted, lade Ringkøbing Fjord afvande ved et Sluseanlæg og lade Besejlingen ske gennem en Kammerluse. Man maa i øvrigt sige, at al den Tale om, at vi skal gøre noget for Havfiskeriet, i Virkeligheden er overdreven. Der kan aldrig nogen Sinde ved Hvide Sande blive stort Havfiskeri, fordi det er umuligt at komme over Barrerne med dybtgaaende Skibe. Der findes ikke paa Barren ud for Hvide Sande, altsaa ude i Vesterhavet, større Dybde end 7—8 Fod; dermed er Grænsen sat for Størrelsen af de Fartøjer, der kan gaa ud af og ind i Kanalen. Der kan altsaa kun blive Tale om en Støtte for det lokale Fiskeri — de mindre Fartøjer kan gaa ud og ind, hvis man kan holde Løbet sikret —, et betydeligt Havfiskeri kan ikke finde Sted, medmindre man vil anlægge en meget stor Havn ved Hvide Sande. Men vi har for mange Aar siden faaet et Overslag over, hvad Omkostningerne derved vilde være: ca. 30 Mill. Kr., og vi ved jo, at hvad der kostede 30 Mill. Kr. for en halv Snes Aar tilbage, koster langt mere nu.

Maa jeg sige til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Elinger), at jeg ikke har udtalt, i alt Fald ikke ment, at det var en særlig sagkyndig Kommission, der fik Ingeniørkommissionens Arbejde overladt i 1912. Jeg har villet sige, at man betragtede denne Kommission som endnu mere sagkyndig end nogen anden Kommission, og det blev ogsaa fremhævet her i Tinget af en Partifælle af det ærede Medlem, at denne Kommission var saa sagkyndig, at ingen kunde drage dens Slutninger i Tvivl. Jeg tilføjede, da jeg første Gang havde Ordet, at alle senere Ulykker i Hvide Sande Spørgsmaalet stammede fra denne Kommission, som man blindt troede paa, som blev ophøjet til at være den højeste Sagkundskab, men som i Virkeligheden kun fremsatte Forslag, der var ganske uholdbare. Det er til fulde godtgjort ved Udtalelser af Vandbygningsvæsenets egne Ingeniører, at det var umuligt, haabløst at begynde paa at bygge Moler ved Hvide Sande paa det løse Grundlag, som denne Kommission foreslog at bygge dem paa.

Jeg har endnu et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen). Han hen-

vendte ogsaa til det Mindretal, jeg tilhører, nogle Udtalelser om, at vi ikke byggede paa Vandbygningsdirektørens Tal. Det har det ærede Medlem ingen Ret til at sige. Det ærede Medlem har ikke Ret til at give det Udseende af, at vi Socialdemokrater i denne Sag paa nogen Maade har villet gaa udenom Sagkundskaben. Det har tværtimod været vor Opgave at faa Ansvar for lagt paa den ansvarlige Sagkundskab, paa Vandbygningsdirektionen. Det er en af Grundene til, at vi ikke er Yndere af nye Kommissioner. Vi mener, at saaledes som Forholdene ligger, maa man kunne stole paa Statens tekniske Embedsmænd. Kan man ikke det, er man helt ude i det rene Gætværk. Thi Rigsdagen som saadan kan jo ikke være sagkyndig i et Spørgsmaal af den Art, der her er Tale om. Her maa man holde sig til Vandbygningsdirektionen, til Vandbygningsdirektøren først og fremmest. Vandbygningsdirektøren har, som jeg allerede har sagt, anbefalet vort Forslag, ligesom han har anbefalet dem, de to andre Mindretal har givet deres Tilslutning. Jeg skønner ikke heller, at der kan have været nogen som helst Grund for os til at skjule noget. Jeg har straks gjort Rede for, hvad det er, Vandbygningsdirektøren har tilkendegivet overfor vort Forslag, og jeg vil sige, at skulde det nu mod al Rimelighed og mod alle Forventninger vise sig, at der maatte træffes yderligere Sikkerhedsforanstaltninger mod Sandophobning, ja, saa kom man vel ogsaa over det, thi hvad man ikke behøver at frygte, naar Sluserne er byggede, er, at Havet skal bryde dem ned. Ingen nærer den fjerneste Tvivl om, at Værkerne, naar de en Gang er byggede, kan modstaa Havets Storme, Vandmassernes Slag. Det er en Fordel, vort Forslag har frem for det, der er stillet af det ærede Medlem for Horsens Landkreds og andre. For mig staar det som aldeles utvivlsomt, at Forslaget om at retablere Hvide Sande-Værkerne vil føre til nye og atter nye store Bevillinger. Vandbygningsdirektøren har jo ogsaa reserveret sig stærkt i saa Henseende, idet han siger, at mindst 60,000 Kr. skal der til om Aaret til Molernes Vedligeholdelse og 15,000 Kr. til Høfdernes Vedligeholdelse. Det er 75,000 Kr., allermindst, men Beløbet kan blive meget større. Man maa huske, at der er kolossale Dybder paa begge Sider af Molerne, af de Sanddæmninger, Molerne staar paa. Der er maalt betydelige Arealer,